

Jeg skal nu omtale de forskellige Interesser, der gør sig gældende ved Fjorden. Der er først Landbrugsinteresserne. Landbrugsinteresserne er, som det allerede er sagt, de største, og det er derfor dem, man først og fremmest skal tage Sigte paa, naar man vil ordne dette Spørgsmaal. Det, man tilbyder fra Nordpartiets Side, et Tilbud, som Nordpartiet er blevet saa rost for, og som naturligvis ogsaa kan være Ros værd, er, at de, der bor ved den sydlige Del af Fjorden, skal have Lov til at sætte Flodmaalet, fordi man dernede havde Erfaring for, at Hvide Sande-Udløbet, da det var i sin Kraft, bevirkede en saadan Udtørring, at man fik Sandflugt og Ødelægelse af Engene dernede. Men Spørgsmaalet om Flodmaalet er kun een Side af Sagen. En anden og stor Side er den, at ved den sydlige Del af Fjorden har man Marskenge, som opretholdes ved den Brakvandstilstand, man nu har ved den sydlige Del af Fjorden, og som overhovedet ikke vil kunne opretholdes, hvis vi faar Sluseværkerne. Ingen tror virkelig paa, at det da vil være muligt, som Kommissionen har sagt, at vi skulde kunne faa en Brakvandstilstand i Fjorden, der vil kunne bevare den Marskengtilstand, vi har Syd paa, og jeg tør vel sige, at Kommissionen sagtens heller ikke selv tror paa det, fordi det i Virkeligheden er dens inderste Ønske, at der skal komme en Ferskvandstilstand i Fjorden. Men paa dette Omraade er altsaa denne Sagkundskab i Modstrid med Beboerne baade ved den sydlige og ved den nordlige Ende af Fjorden. Thi i det Udvalg, vi havde nedsat om Sagen i 1918—19, spurgte jeg udtrykkelig dem, der kom som Deputation Nord fra, om det, de ønskede, var en Ferskvandstilstand. Dertil svarede de: Absolut ikke, vi ønsker at faa en Brakvandstilstand, saa vi kan faa vore Enge fugtet med Brakvand. Og den Brakvandstilstand, de har Syd paa, har man til enhver Tid været klar over var af en uhyre Værdi for dem, og det er den, de ikke vil af med, og derfor vil de ikke have Sluseværkerne ved Hvide Sande. Ved den søndre Ende har Udløbet jo været i mangfoldige Aar; paa det Sted, hvor det er nu, var det i 1786, og blot i Tiden fra 1861 til 1907 blev der vundet 1 000 Tdr. Land Eng mod Syd. I det hele taget vil ærede Medlemmer paa det omdelte Kort se, at alt det gule paa Kortet er de Grunde, som findes omkring ved Fjorden, og Syd paa vil man finde noget, som hedder Tipper-Grundene, det hvide er Tipperne og Værn-Engene, som er groet op i den Tid. Disse Grunde omkring Tipperne kan man

vedblivende vente Opgrøde af, naar man har Udløbet mod Syd, men da man fik Udløbet ved Hvide Sande, holdt enhver Opgrøde op. I den i 1915 af Kommissionen af 1914 afgivne Betænkning siges det, at som Afløbsforholdene var i Egnen Syd og Øst for Fjorden i 1910 og særlig før 1892, synes den gennemgaaende at have været tilfredsstillende for denne Egn. Det er rigtigt, men det er ikke det samme som, at de ikke godt kunde forbedres ved, at vi fik, hvad jeg senere skal omtale, en noget ændret Vandføring, men de har, som sagt, været tilfredsstillende for Egnen. Værn og Tipper, som altsaa er groet op i Tiden fra 1786 til nu, omfatter ca. 3 000 Tdr. Land. Det er ikke noget helt ringe Areal, som derved er kommet frem.

Nu vil det være naturligt at se paa, hvilke Arealer der menes at kunne have Gavn af de Foranstaltninger, som denne Kommission har anset det for rigtigt at træffe ved Fjorden, og Kommissionen har selv opgjort dem saaledes, som jeg nu skal nævne det. Den inddeler Arealerne i forskellige Interesseskærer, og saa siger den: Stavning, Skern, Egvad og Lønborg Sogne har 3 444 ha Eng og 543 ha Kær. Hemmet, Nr. Bork, Lydum, N. Nebel og Lønne Sogne har 3 419 ha Eng og 184 ha Kær. Samtliges Sogneraad i disse Kommuner har nægtet at deltage i den Garanti, som Ringkøbing Amdsraad har ønsket at stille for Tilvebringelsen af dette Udløb ved Hvide Sande. Jeg nævnte N. Nebel og Lønne, de ligger ikke i Ringkøbing Amt, men jeg tvivler aldeles ikke om, at hvis de fik en Anmodning, vilde de ogsaa nægte det. Det andet Areal, der omtales i Kommissionens Betænkning, nemlig det, som ligger Nord paa, Sognene: Gammel Sogn, Rindom, N. Velling og S. Lem, har 2 367 ha Eng og 216 ha Kær. De grænser umiddelbart til Fjorden, og det gør det andet Areal, jeg har nævnt ogsaa. Men saa er der et Areal, som ikke grænser til Fjorden, og som ikke har nogen naturlig Afvanding til Ringkøbing Fjord: Staby, Husby, Madum og Vedersø. Saa kommer i øvrigt ogsaa dertil Tim og No, som har en naturlig Afvanding til Ringkøbing Fjord. Disse Arealer omfatter 3 508 ha Eng og 789 ha Kær, til sammen 5 875 ha Eng og 1 005 ha Kær. Nu vil man se, at saaledes opgjort er det 1 000 ha mere Eng til de Kommuner, som har nægtet at deltage i Udgifterne. Dett vil jeg bede det høje Ting erindre. Jeg nærer ingen Tvivl om, at dette høje Ting ikke vil bøje Retten efter Magten, jeg